

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na predbežnom prerokovaní vo veci návrhu [REDAKOVANÉ], bytom

[REDAKOVANÉ] na začatie konania o súlade čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 2 Protokolu o bližšej úprave otázok podľa článku XVI Dôverného dodatkového protokolu medzi Československou republikou a Maďarskou republikou o konečnej úprave niektorých nerozriešených finančných a hospodárskych otázok z 29. júna 1950 s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky 2. mája 1996 takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDAKOVANÉ] na začatie konania o súlade právnych predpisov o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 26. marca 1996 podanie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], označené ako "Štrbský "Dôverný protokol" - podnet na jeho preskúmanie". Hoci navrhovateľ žiadal o konanie ústavného súdu podľa čl. 127 a čl. 130 Ústavy Slovenskej republiky, z jeho obsahu je zrejmé, že ide o návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov. Z dôvodov v ňom uvedených navrhovateľ požadoval, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil "nesúlad medzi čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 2 Protokolu o bližšej úprave otázok podľa článku XVI Dôverného dodatkového protokolu medzi Československou republikou a Maďarskou republikou uzavretého dňa 25. 6. 1949 na Štrbskom Plese a rozpracovaného 29. 6. 1950 v Bratislave s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky". Predmetom konania pred ústavným súdom bol návrh fyzickej osoby na vyslovenie nesúlady ustanovení československo-maďarskej zmluvy (uzavretej vo forme protokolu) s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 20 ods. 4).

V ďalšom navrhovateľ požadoval, aby Ústavný súd Slovenskej republiky uložil "vláde SR záležitosť uviesť do súladu s Ústavou SR a prijať zákon o riešení prípadu, vychádzajúc z 7 zák. 229/91 Zb."

Právomoc ústavného súdu na konanie o súlade právnych predpisov je stanovená v čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky pod písmenami a) až e). Hoci Ústavný súd Slovenskej republiky je oprávnený skúmať aj súlad "všeobecne záväzných právnych predpisov s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov" (čl. 125 písm. e)), nie je oprávnený aj na konanie o súlade medzinárodných zmlúv (a to bez ohľadu na ich názov či počet zmluvných strán) s Ústavou Slovenskej republiky. Navrhovateľ sa preto domáhal konania, na ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky nie je v zmysle čl. 125 ústavy príslušný.

Ústavný súd Slovenskej republiky je podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti a ako taký nie je nadriadený vláde Slovenskej republiky. Nie je preto oprávnený v konaní o súlade právnych predpisov ukladať jej úlohy, vrátane "prijatia nových zákonov". Navrhovateľ sa preto domáhal rozhodnutia, na ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky nie je podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky príslušný.

Keďže navrhovateľ [REDAKOVANÉ] požadoval konanie o súlade medzinárodnej zmluvy s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj rozhodnutie ústavného súdu o prikázaní zákonodarnej iniciatívy vláde Slovenskej republiky a keďže čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky neposkytuje ústavnému súdu právomoc posudzovať súlad medzinárodnej zmluvy s ústavou a ani prikázať zákonodarnú iniciatívu vláde Slovenskej republiky, Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí jeho návrh odmietol z dôvodu svojej nepríslušnosti podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 2. mája 1996

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Milan Čič



predseda pléna Ústavného súdu

Slovenskej republiky